

PRZYSTAWIONY (6) *part praet pass pf*

a jasne; teksty nie oznaczają ó.

sg m N przystawiony (1). ◇ pl N m pers przystawieni (2). subst przystawion(e) (3).

Składnia dopełnienia sprawcy: przystawiony od kogo (1).

Sł stp: przystawion s.v. przystawić, Cn brak, Linde XVII w. s.v. przystawić.

1. *Przyłożony do czegoś tak, by przywierało (2) :*

Wyrażenie: »bańki [gdzie] przystawione« (2): Theż bańki na biodrach przyftawione/ ze wżytkiego ciała krew wyciągaia. FalZioł V 61, V 61.

2. *Wyznaczony do pełnienia przy kimś funkcji pomocniczej lub nadzorczej (3) :*

przystawiony komu (2): Bo kápłani Boży [...] krolom z pogánłtwá [...] práwo Boże przekłádali/ [...] á potym y inne ludzkie práwá nápiłáne/ y one rády świeckie przyftawione im łą. SkarKazSej 692a. Cf przystawiony komu ku czemu.

przystawiony komu ku czemu (1): iákoby cię Aniołowie łtrożowie twoi/ tobie od BOgá ku obronie przyftawieni [...] mieli dopuścić obrázić/ zabić CzechRozm 231v.

przystawiony nad kim (1): Y rzekł Boház młodzieńcowi łwemu przyftawowi nád żeńcámi/ czyiá to dziewká? Y odpowiedział młodzieniec przyftawiony nád żeńcámi [qui stabat super messorés] y rzekł [...] BudBib Ruth 2/6.

3. *Któremu kazano coś wykonywać [do czego = do robienia czegoś] (1) :*

Przysłowie: áby y oni [nauczyciele] [...] do náuczánia godni/ y ci [uczniowie] do przywýkánia łpofobni obieráni byli: áby ielłiby łię ktorzi do tego oboygá zgodźili/ niebyli iáko ósieł do łutnie przyftawieni [ne ... tanquam asini ad lyram adhibeantur]. ModrzBaz 134v.

4. *[O tekście: zestawiony, porównany [ku czemu]: A świętych spółkowanie – Co trzymasz w tym artykule? (–) Ten członek nic nie jest różny Ku pierwszemu przystawiony. WierzNauka 226.]*

Cf **PRZYSTAWIĆ**